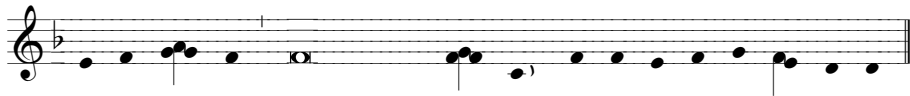


SZENTMISE – ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Salus populi (Zs. 36,39–40. 28; Zs. 77,1–2) – ÉE 593; GH 369



A NÉP ÜD - VE Én va- gyok, mondja az Úr. Bár-mi bajban kiál-



ta-nak hoz-zám, meghallgatom ő - ket, s u-ruk leszek mindö- rök-ké.



(1. t.) / * /

Zs.: Figyelmezz, én népem, tanítá/somra, * hajtsátok fületeket az én szám igé/íre!
 ¶2. Megnyitom a számat bölcs sza/vakra, * s elmondom az ősi idő^k/titk^ait. (Ant.)
 Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala,
 most és /mindenkor, * és mindörökkön örö^kké, /ámen. (Ant.)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** Dirigatur oratio (Zs. 140,2) – ÉE 625; GH 370

! SZÁLLJON FEL, URAM, AZ ÉN I/MÁDSÁGOM, * miként a tömjénfüst a te /szí-
 ned elé! SZÁLLJON FEL... ¶ ! Kezeimnek fölemelése * legyen előtted, mint
 az /áldozat. MIKÉNT A TÖMJÉNFÜST... SZÁLLJON FEL...

❖ **ALLELUIA:** Confitemini Domino (Zs. 104,1) – ÉE 433/GH 563; ÉE 625/GH 371



AL- LE - - - LU- JA. (5. t.)

¶ Hálát adjatok az Úrnak, † és hívjátok segítségül az ő /nevét, * hirdessétek a népek
 között az ő /műveit!

❖ **OFFERTORIUM:** Si ambulavero – GH 372 (vagy helyette: ÉE 201)

SZERETLEK, SZÉP JÉZUS, mert fölötté jó vagy, – minden szeretetre bizony te
 méltó vagy, – jóvoldod s irgalmad a bűnöshöz mily nagy! – Te gyarló szolgál-
 dat, engemet el ne hagyj!

2. Erős kezeiddel ültess jó palántát, – szivedből szívembe kegyelem virágát,
 – tégy, Uram, nemessé, oltsd be szívem ágát, – hogy hozzon az égből jó gyü-
 mölcsöt, drágát!

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Tu mandasti (Zs. 118,4–5; 118. zs.) – GH 373



TE RENDEL-TED, hogy parancsai-dat hí- ven megő- riz-zük! Bár i-



ga- zítatnának ar- ra u - ta- im, hogy megtart-sam a te i- gaz-sá-



ga - i - dat. (1. t.) / * /

Zs.: Boldogok, kik szeplötelenek az ő /ú^tjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak.
 ¶2. Boldogok, kik az ő bizonyágaira /figyelnek, * teljes szívükből kere/sik őt. (Ant.)
 ¶3. Akik nem cselekszenek gonosz/ságot, * hanem az ő útjában /járnak.
 ¶4. A te igazságaidat megő/rizem, * ne hagyj el soha /engemet! (Ant.)
 ¶5. Hogyan tisztítja meg az ifjú az ő /ú^tját? * A te szavaidnak megtartása /által.
 ¶6. Az én utaimat föltartam előtted, és meghallgattál /engem, * taníts meg engem
 igazsága/ídra! (Ant.)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK** (ÉE 168)

ZÁLOGÁT ADTAD, Ó, JÉZUS, örök szeretetednek, – rendelvén e nagy Szentsé-
 get és adván tiednek: – hogy teveled egyesüljünk, s téged viszonszeressünk.
 – Örök hála és imádás legyen azért nevednek!

2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, – és ellened elkövetett
 sok hálátlanságunkat. – Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál – el-
 törölvén a keresztfán régi adósságunkat.

3. S hogy halálod szent emlékét mindennap megülhessük, – hagyta ezt a
 nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. – Csodálatos kincset adtál, és
 közöttünk maradtál: – véghetetlen jószágodért add, hogy mindig szeressünk!

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK** (ÉE 330)

TEKINTS REÁNK, MINDENHATÓ, – minden bajban Oltalmazó! ✠ Ne hagyj el
 most szükségünkben, – hallgass meg, ó, nagy Úristen!

2. Vedd el rólunk haragodat, – és mutasd meg jóvoldodat! ✠ Ne hagyj el...

3. Ne tartsd számon bűneinket, – szent Fiadért oldj fel minket! ✠

4. Ne mondassák pogány népek: – nincs istene ezen népnek. ✠

5. Hogy tenéked hálát adjunk, – jószágodért áldást mondjunk. ✠